

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Rechtbank 's-Gravenhage (Nizozemsko) ze dne 22. dubna 2004 ve věci Nederlandse Vereniging Diervoederindustrie Nevedi proti Productschap Diervoeder

(Věc C-194/04)

(2004/C 179/07)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Rechtbank 's-Gravenhage (Nizozemsko) ze dne 22. dubna 2004 ve věci Nederlandse Vereniging Diervoederindustrie Nevedi proti Productschap Diervoeder, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 27. dubna 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Rechtbank 's-Gravenhage žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Je čl. 1 odst. 1 písm. b) směrnice 2002/2⁽¹⁾ a/nebo čl. 1 odst. 4 směrnice 2002/2, pokud mění čl. 5c odst. 2 písm. a) směrnice 79/373 do té míry, že musí být uváděna procenta, neplatný z důvodu
 - a) nedostatku právního základu v čl. 152 odst. 4 písm. b) Smlouvy o ES,
 - b) porušení základních práv jako vlastnického práva a práva na svobodný výkon povolání,
 - c) porušení zásady přiměřenosti?
- 2) Jsou-li splněny předpoklady, za nichž je národní soud členského státu oprávněn pozastavit výkon napadeného právního aktu orgánů Společenství, a to zejména pokud otázka týkající se platnosti napadeného právního aktu byla již předložena Soudnímu dvoru národním soudem tohoto členského státu, jsou také příslušné úřady ostatních členských států oprávněny samostatně, bez spolupůsobení soudu, pozastavit výkon napadeného právního aktu, do té doby než Soudní dvůr rozhodne o platnosti tohoto právního aktu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 63, 6.3.2002, s. 23

Žaloba podaná dne 29. dubna 2004 Komisí Evropských společenství proti Finské republice

(Věc C-195/04)

(2004/C 179/08)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 29. dubna 2004 žaloba směřující proti Finské republice podaná

Komisí Evropských společenství, zastoupenou K. Wiednerem a M. Huttunenem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských Společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Finská republika nesplnila své povinnosti na základě článku 28 ES, protože Senaatti-kiinteistöt (státní správa nemovitostí) při zadávání zakázky na velkokapacitní kuchyňské vybavení porušila základní ustanovení Smlouvy o ES, zvláště zásadu zákazu diskriminace, která zahrnuje povinnost vyhlašování,
2. uložila Finské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Ačkoliv směrnice Společenství o zadávání veřejných zakázek neplatí pro zakázky, jejichž hodnota je nižší než prahová hodnota stanovená pro použití směrnic, musí být dodržována základní ustanovení Smlouvy ES, zvláště zásada zákazu diskriminace, která zahrnuje povinnost vyhlašování.

Soudní dvůr rozhodl, že ačkoliv jsou určité veřejné zakázky vyňaty z působnosti směrnic o veřejných zakázkách, zadavatelé, kteří o nich uzavírají smlouvy, musí přesto dodržovat základní ustanovení Smlouvy. Třebaže zákonodárce Společenství měl za to, že podrobné postupy zavedené směrnicemi o zadávání veřejných zakázek nemají platit pro veřejné zakázky, které nedosahují prahové hodnoty v souladu s těmito ustanoveními, neznamená to však, že jsou tyto veřejné zakázky vyňaty z působnosti práva Společenství.

Z judikatury jasně vyplývá, že veřejná zakázka musí být vyhlášena v přiměřeném rozsahu, a že povinnost vyhlašování musí být dodržena i v případě takových veřejných zakázek, jejichž odhadované hodnoty nedosahují prahové hodnoty stanovené pro použití směrnic o zadávání veřejných zakázek ES.

Žaloba podaná dne 4. května 2004 Komisí Evropských společenství proti Spojenému království

(Věc C-199/04)

(2004/C 179/09)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 4. května 2004 žaloba směřující proti Spojenému království podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Claire-Francoise Durand a Florence Simonetti, jako zmocněnkyněmi, ve spolupráci s Anelli Howard, barrister, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.